

کلاف

ضمیمه نوجوان

شماره ۶۸ | شهریور ۱۴۰۰

نوجوان
کلاف

محمد کفیلی

مهرماه ۱۴۰۰

شماره ۶۸ | شهریور ۱۴۰۰

شماره ۶۸ | شهریور ۱۴۰۰

شماره ۶۸ | شهریور ۱۴۰۰

شماره ۶۸ | شهریور ۱۴۰۰

شماره ۶۸ | شهریور ۱۴۰۰

شماره ۶۸ | شهریور ۱۴۰۰

شماره ۶۸ | شهریور ۱۴۰۰

شماره ۶۸ | شهریور ۱۴۰۰

شماره ۶۸ | شهریور ۱۴۰۰

شماره ۶۸ | شهریور ۱۴۰۰

شماره ۶۸ | شهریور ۱۴۰۰

شماره ۶۸ | شهریور ۱۴۰۰

شماره ۶۸ | شهریور ۱۴۰۰

شماره ۶۸ | شهریور ۱۴۰۰

شماره ۶۸ | شهریور ۱۴۰۰

شماره ۶۸ | شهریور ۱۴۰۰

شماره ۶۸ | شهریور ۱۴۰۰

شماره ۶۸ | شهریور ۱۴۰۰

شماره ۶۸ | شهریور ۱۴۰۰

شماره ۶۸ | شهریور ۱۴۰۰

شماره ۶۸ | شهریور ۱۴۰۰

شماره ۶۸ | شهریور ۱۴۰۰

شماره ۶۸ | شهریور ۱۴۰۰

شماره ۶۸ | شهریور ۱۴۰۰

شماره ۶۸ | شهریور ۱۴۰۰

شماره ۶۸ | شهریور ۱۴۰۰

شماره ۶۸ | شهریور ۱۴۰۰

شماره ۶۸ | شهریور ۱۴۰۰

شماره ۶۸ | شهریور ۱۴۰۰

شماره ۶۸ | شهریور ۱۴۰۰

شماره ۶۸ | شهریور ۱۴۰۰

شماره ۶۸ | شهریور ۱۴۰۰

شماره ۶۸ | شهریور ۱۴۰۰

شماره ۶۸ | شهریور ۱۴۰۰

شماره ۶۸ | شهریور ۱۴۰۰

شماره ۶۸ | شهریور ۱۴۰۰

شماره ۶۸ | شهریور ۱۴۰۰

شماره ۶۸ | شهریور ۱۴۰۰

شماره ۶۸ | شهریور ۱۴۰۰

شماره ۶۸ | شهریور ۱۴۰۰

شماره ۶۸ | شهریور ۱۴۰۰

شماره ۶۸ | شهریور ۱۴۰۰

خوب بد زشت

۱- یک فوتبالیست موفق و جوان را فرض کنید که در بوندسلیگا و لیگ برتر انگلیس توپ می‌زند و در سن کم به تیم ملی فوتبال آلمان دعوت می‌شود و در آن بازی هم می‌کند ولی به دلیل علاقه‌ای که به کشور و خاک خود دارد، از عضویت در تیم ملی آلمان انصراف می‌دهد و بازیکن ملی پوش ایران می‌شود. اشکان دژاگه، فوتبالیست متعصبی است که با وجود همبازی شدن با ستاره‌های آلمانی، سال‌ها برای تیم ملی ایران، بازی‌سازی کرد و جلوه مثبتی از تعصب را به ما آموخت.

همین که می‌گوییم جلوه مثبت یعنی تعصب هم مثل خیلی چیزهای دیگر خوب و بد دارد. البته اگر کسی آمد و گفت من روی هیچ چیزی تعصب ندارم کمی می‌شود به او شک کرد. (گرچه از بیرون اشاره می‌کنند ادامه همین متن حرفم تا حدودی نقض می‌شود!)

۲- قطعا برای هر کدام از ما، اخلاق مدار بودن، باارزش است، این که کسی یک سری خط قرمزهایی دارد و در هر شرایطی، برای حفظ آن خط قرمزها، تلاش می‌کند، قابل احترام است. همین مسابقات المپیک و پارالمپیک را ببینید. هر ورزشکار، در هر رشته‌ای تمام تلاش خود را می‌کند که با موفقیت خود و پشت سر گذاشتن رقبا، در آخر با پرچم کشورش روی سکوه‌ای مدال بایستد، دست‌هایش را روی قلبش بگذارد و به پرچم و سرود ملی خود ادای احترام کند. آن جوشش در رگ‌های ورزشکار، آن همه تلاش برای رسیدن به موفقیت، آن همه ذوق و اشتیاق، تعصبی است که ورزشکار برای بالا بردن پرچم کشورش همراه با موفقیت یا خوشحال کردن خانواده و عزیزانش در کنار پیشرفت خود به آن معنا می‌دهد.

این وسط ورزشکاری از یک کشور که قبلا برای آن روی تاتامی هم رفته، به هر دلیلی پناهنده یک کشور دیگر می‌شود و در این دوره از المپیک، برای آن کشور به میدان می‌رود. تا اینجا پیش نمونه‌های متعددی داشته ولی وقتی ماجرا عجیب می‌شود که مدال‌ش را به کشور سوومی اهدا می‌کند. آن هم اسرائیل که اصل و اساسش کشور حساب نمی‌شود و یک رژیم اشغالگر است! خدای شما در وجود این مرد، چیزی به معنای غیرت و تعصب می‌بینید؟

۳- می‌گفت می‌دانم یک جای این مذهب می‌لنگد، ولی چه کار کنم که از بچگی با همین عقاید بزرگ شدیم. نمی‌دانم چیزی درباره وهابی‌ها شنیده‌اید یا نه. گروهی که ساخت سنی مذهب‌ها را هم خدشه دار کرده‌اند. در حالی که بسیاری از اهل سنت روابط خیلی مسالمت‌آمیزی با شیعیان دارند، گروهی اندک دنبال تشنج و اختلاف افکنی هستند. مثلا متعصبانه باور دارند که با کشتن هر شیعه بهشت بر آنها واجب می‌شود. خب آخر مرد حسابی

این هم شد دیدگاه؟
نمونه بارزش هم داعشی‌ها بودند. آنها هم روی عقایدشان تعصب داشتند. ولی وقتی عقل را سایلنت کنی و نگذاری به رفتار تیراگرانه بگیرد، چه می‌شود که تو روی این اعمال و عقاید تعصب داری؟! این نوع برخورد را هیچ آدم اهل معرفتی نمی‌پذیرد.

ما و خاک

اسمش را می‌گذاریم انگ که همین اول ماجرا یکپو کسی در مقابل حرف‌مان گارد نگیرد که چرا درباره ما دهه هشتادی‌ها و نوجوان‌های نسل جدید از این حرف‌ها می‌زنید. باور کنید تعصب داشتن به خاک و میهن دستخوش اتفاقاتی شده است که لااقل باید یک بار به بررسی‌شان بپردازیم. گرچه تعصب همان‌طور که اول هم گفتیم فقط به حس ما نسبت به وطن بر نمی‌گردد. با این حال اگر دلایل تغییراتی که این روزها سر و شکل متفاوتی به این حس در میان نوجوانان و جوانان و حتی برخی بزرگ‌ترها ایجاد کرده را بررسی کنیم، خیلی چیزها دستگیرمان می‌شود.

رابطه نسل جدید با مف

همه جای دنیا

بدن ما، از موی سر تا ناخن پا، حواس جمع است. رشته‌های عصب، تمام بدن ما را پوشانده کارشان دقیق و بی‌نقص است. برای همین است که واژه تعصب که ریشه‌اش به همان عضو ذوق و جانبداری، یعنی یک فرد متعصب بر علاقه‌اش پا فشاری می‌کند و به آن دلبسته است. یک موجود، یک کشور، یک تیم یا هر چیزی دیگر است. به شکلی که در ادامه کلاف این شماره

عشق

دقیقا ساده‌ترین دلیل انجام برخی داشتن است. به عبارت ساده شخصی قطعا در این لحظات معنا نداشته باشد و صرف فرض کنید. جوانان و حتی نوجوان‌ها چطور؟ کافی نوجوانه، گوشتان که ن اسم گروه مورد علاقه که تولید ما باعث می‌شود یک گروه قرار داده. چیه

فضا

در نسل جدید دوز احساسات شونده. جوزدگی و تاثیر گرفتار خواننده رپ در آهنگ‌های اگر همدیگر را ببینید، سه می‌دهند. در حالی که شاید بازی می‌شود و کل‌کل‌های بی

دنیای بدون مرز

تا به حال به خط‌های مرزی بین کشورها فکر کرده‌اید، اصلا مرز و محدوده برای ما که ما زندگی می‌کنیم، مرز چه کاربردی دارد؟ لیونل مسی بعد از نزدیک به ۲۰ سال جدا می‌شود. مسی ۳۴ ساله هنگام خدا حافظی از تیمش، به حدی تحت تاثیر احساسیت کند. دل تمام مردم جهان برای اشک‌های مسی، نرم می‌شود، کسی موفقیت‌های ورزشی، چرا برای یک تیم فوتبال که برای یک کشور دیگر است، کاغذی که مسی اشک‌ها و آب بینی خود را با آن پاک کرده، یک میلیون دلار فروز مرز بندی نمی‌شناسد و وابستگی شدیدی که مسی و حتی فوتبال دوستان جهان داشتند، غیر قابل وصف است.

رسانه

قبول کنیم که هالیوود، تمام تصورات ما به نسبت نیویورک و کالیفرنیا را برای مخبرج را ببیند، کلاه از سر جنایت‌های اسرائیل آمریکایی خودمرد برعکس این تصور غلط پراز خشونت و عقب‌ماندگی ندارد؛ در صورتی که کافی است مجازی منتشر کند، آن وقت اختلاف امروز خوراک اصلی اش سینمای هالیوو

